

JAMES ALLEN

Cheia către fericire este să ai visuri; cheia către succes este să faci astfel încât să ți le îndeplinești.

cei mai citiți autori motivaționali

ghidul tău pentru
succes și fericire

210

Fragmente din
*THE SECRET OF SUCCESS**

WILLIAM WALKER ATKINSON

Am scris cartea *The Secret of Success* cu un dram de reținere. Nu vreau să fiu asociat cu acei autori ipocriți care sunt dispuși mai degrabă să spună tot felul de lucruri decât să le facă – sigur, este mult mai ușor să formulezi un cod de precepte decât să îl pui efectiv în practică. Dar nu sunt genul de profesor care predă succesul după principiul: „Fă ce spun eu, nu ce fac eu.“

Spre deosebire de respectivii dascăli, intenția mea constă în a analiza *altceva*, un aspect care transcende simpla înșiruire a unor calități indispensabile succesului. Acel *altceva* este o sămânță aflată în stare latentă în toți cei doritori să obțină succesul; ea se va dovedi extrem de prețioasă, cu condiția să fie valorificată prin acțiune – adevăratul secret al succesului –, fiind mai presus decât un obișnuit cod de reguli. Așadar, voi expune în paragrafele următoare ideile mele legate de ceea ce reprezintă acest *altceva* și ce beneficii va aduce el persoanelor care îl cultivă.

* Vezi și ediția în limba română: *Secretul succesului*, traducere de Dan Liviu Popa, Ascendent, București, 2005. (N. red.)

Fără îndoială, toți oamenii se străduiesc să obțină succesul. Poate că au viziuni diferite legate de succes, dar împărtășesc aceeași dorință de realizare. *Realizare* – cuvântul acesta înltrupează esența ideii mele privind succesul. Este ideea de a înlfăptui, de a înldeplini obiectivul pe care ni l-am propus. Despre asta este vorba: despre realizare.

Mulți înlvățați au încercat să indice calea spre succes, și chiar dacă unii dintre ei au contribuit enorm la reușita celor care le-au urmat sfaturile, niciunul nu a putut să exploreze toate aspectele problemei. Motivul este evident: nu există doi oameni la fel; natura se desfată înltr-o largă diversitate. Nu există două situații absolut identice, așa că ar fi absurd să încerci să formulezi reguli pentru dobândirea succesului cu aplicabilitate universală. Dacă vrei să te convingi de acest truism, nu trebuie decât să te uiți înl jurul tău. Fiecare om care a obținut succesul a ajuns acolo făurindu-și propria cale – de obicei, urmând anumite linii de conduită originale. De fapt, individualitatea este atributul cu rolul cel mai important pe drumul spre succes. O individualitate puternică ne permite să renunțăm la orice reguli impuse, la orice măsuri prestabilite. Și astfel am putea afirma, ca principiu general, faptul că toți oamenii trebuie să-și croiască drumul personal spre succes ținând cont mai degrabă de propria individualitate, iar nu respectând niște reguli fixe ori niște direcții de acțiune rigide.

Exact înl aceasta constă secretul succesului, înl *respectarea trăsăturilor de caracter specifice*. Deducem de aici că trebuie ca mai înlntâi să avem o *individualitate* bine conturată și abia apoi să acționăm înl conformitate cu *trăsăturile* ei. Iar condiția obligatorie pentru succes va fi înldeplinită înl măsura înl care deținem individualitate. La asta ne referim când vorbim despre secretul succesului – la individualitate.

Fiecare ins posedă o individualitate latentă, dar numai câțiva îi îngăduie să se exprime. Cei mai mulți dintre noi suntem ca niște oi bucuroase să meargă în urma liderului sigur pe sine, care ne îndrumă pașii cu sunetul tălângii lui. Suntem ferm convinși că acești lideri dețin întreaga cunoaștere, o mare putere și capacitatea de a gândi – și, în loc să scoatem la iveală puterile și posibilitățile noastre latente, îi urmăm orbește.

Oamenii seamănă foarte mult cu oile, fiind niște creaturi ascultătoare și mimetice. În loc să își asume responsabilitatea de a-și stabili singuri direcția de mers, așteaptă până când altcineva preia conducerea, după care o iau la goană după acela. Să ne mai mirăm apoi că liderii păstrează pentru ei pășunea cea mai grasă și lasă pentru restul turmei iarba pipernicită și uscată? Și-au câștigat dreptul la ce e mai bun fiindcă toți ceilalți din turmă nu au demonstrat că posedă individualitate și inițiativă. Au ajuns în poziția de lideri pentru capacitatea lor de a fi încrezători în sine și de a-și alege singuri direcția. Dacă ar fi rămas în spate, etalând o atitudine modestă, blajină, ar fi fost dați la o parte de restul turmei, în favoarea altora mai descurcăreți.

Scopul tău primordial este să dai dovadă de suficientă individualitate și destulă inițiativă cât să poți fi propriul tău lider – să nu ții cont decât de părerea ta în raport cu ceilalți. Marile personalități – personalitățile puternice – nu găsesc nicio satisfacție în lucrurile care îi bucură pe oamenii cu firi și ambiții mărunte. Spiritele valoroase din toate timpurile au găsit mai multă mulțumire în puterea și abilitatea pe care le-au simțit manifestându-se în ființa lor decât în adulația maselor sau în servilismul acelor creaturi mimetice care se străduiau să le calce pe urme.

Individualitatea este o însușire concretă, inerentă oricărui om, și poate fi scoasă la lumină dacă procedăm corect. Individualitatea este expresia *sinelui nostru* – sinele fiind noțiunea la care facem referire când spunem „eu“. Fiecare dintre noi este un individ – și un *eu* – diferit de orice alt *eu* din Univers. Putem fi măreți, puternici și plini de succes în măsura în care exprimăm și manifestăm puterea aceluia *eu*. Exprimarea individualității constituie esența secretului succesului – de aceea am și folosit termenul. Merită să reții acest secret!

Fragmente din
THE SECRET OF THE AGES

ROBERT COLLIER

*O navă plutește către est, o alta către vest,
Duse de-aceleași vânturi, ce-ndată se deșteaptă.
Desfășurarea velelor, iar nu vreun turbion celest,
Ne spune cel mai bine spre care zări se-ndreaptă.*

*Ca valurile tulburi ale mării e-a sorții șfichiuire
Când navigăm pe calea vieții ce ne fuse destinată,
Al sufletului simțământ decide-n fapt a sa menire,
Nu blânda acalmie, nici vrajba ne-mpăcată.*

– ELLA WHEELER WILCOX

Care este întrebarea eternă ce te întâmpină în fiecare dimineață, aceea pe care nici tu, nici altă persoană onestă nu aveți cum să o evitați? „Cum aș putea să fiu mai bun?“ Realitatea te confruntă în permanență cu ea și te va bate la cap în fiecare zi, până când vei descoperi răspunsul.

Dacă vei citi cu atenție paginile următoare, cred că vei găsi soluția pentru această importantă problemă de viață pe care toți oamenii trebuie să o rezolve, dacă vor ca, de fiecare dată când își iau salariul, să aibă mai mulți bani decât au avut cu o lună înainte. Mai întâi, dacă vrei să te

îmbogățești, trebuie să înțelegi foarte bine faptul că mintea, gândul, este singurul creator. A gândi – iată marea afacere a vieții. Controlează-ți gândurile, și vei putea să controlezi circumstanțele.

Așa cum prima lege a câștigului este dorința, formula succesului o reprezintă *credința*. Crede cu tărie că ai un lucru – consideră deținerea lui ca pe un fapt real – și vei obține orice îți dorești în mod legitim. Credința este „substanța lucrurilor râvnite, dovada lucrurilor nevăzute“.

Ai văzut oameni cu nimic mai presus decât tine care izbutesc să capete lucruri aparent imposibil de obținut. Ai văzut cum alții, după ani întregi de eforturi disperate, își îndeplinesc dintr-odată visurile cele mai arzătoare. Și te-ai întrebat adesea: „Care este puterea în stare să le reînsuflească ambițiile muribunde, să ofere un nou imbold dorințelor lor șubrezite, să îi pună din nou pe calea cea bună spre succes?“

Această putere este credința. Cineva sau ceva le-a insuflat o credință proaspătă în ei înșiși, o încredere în capacitatea lor de a ieși învingători – iar ei au făcut un salt înainte și au extras succesul din ceea ce părea a fi o înfrângere categorică.

Îți amintești fotografia lui Harold Lloyd înfățișând un băiat de la țară speriat de propria umbră? Băiatul a devenit ținta batjocurii generale, asta până într-o zi, când bunica i-a dat un talisman care îi aparținuse soțului său; bărbatul îl purtase cu sfințenie pe toată durata Războiului Civil, pentru că, zicea ea, talismanul avea puterea să îl facă invincibil pe deținătorul lui. Cât timp purta micul obiect, i-a spus bătrâna nepotului, nimic nu putea să-l rănească. Nimeni și nimic nu putea să-i reziste. Băiatul a crezut-o. Și data

următoare când huliganul satului a vrut să-l bată, a dat cu el de pământ. Iar acela a fost doar începutul. Până la sfârșitul anului, căpătase reputația de a fi cel mai curajos tânăr din întreaga comunitate.

Apoi, când bunica a considerat că băiatul s-a „vindecat” complet, i-a dezvăluit adevărul: așa-zisul talisman era doar o bucată de fier vechi pe care o găsisse pe marginea drumului. Însă ea știa că nepotul cel fricos nu avea nevoie decât de *încredere în el însuși*, de credința că e capabil de lucruri îndrăznețe.

Astfel de povești sunt des întâlnite. Faptul că poți face doar ceea ce crezi că poți este un adevăr adânc împământenit, reprezentând o temă predilectă în scrierile diversilor autori. Îmi amintesc că am citit o poveste, cu mulți ani în urmă, despre un scriitor – unul mediocru – care, în timp ce vizita câmpul bătăliei de la Waterloo, a dat peste o bucată de metal neobișnuită, pe jumătate îngropată în țărână. A tras de ea, a luat-o și a băgat-o în buzunar. La scurt timp după aceea, a constatat că, dintr-odată, este mai sigur pe sine și nu se mai îndoiește deloc de el însuși, nu numai în domeniul său de activitate, ci și în privința capacității proprii de a soluționa orice problemă ivită. Scriitura lui a devenit magnifică – doar ca să demonstreze că *poate s-o face*. Nemulțumit cu atât, a imaginat pe hârtie un imperiu construit în jurul Mexicului, ba chiar a condus o revoltă care a avut succes – până într-o zi când și-a pierdut talismanul. Și atunci „bula” lui s-a spart.

Am dat exemplul de mai sus doar ca să ilustrez faptul că *încrederea în sine* este singura care contează. Conștientizarea puterii dominante dinăuntru tău transformă orice dorință într-una realizabilă. *Poți face orice*

crezi că poți să faci. Cunoașterea aceasta se dovedește a fi realmente darul zeilor, căci, prin intermediul ei, ai puțința de a-ți rezolva toate problemele, indiferent de natura lor. Datorită ei ar trebui să devii un optimist incurabil. Este ușa deschisă spre un trai excelent. *Ține-o deschisă*, așteptându-te să primești ceea ce meriți, fiindcă ai dreptul la tot ce are viața mai bun de oferit.

Nu îți imagina că ar fi *obligatoriu* ca după victorie să urmeze înfrângerea. Nu trebuie „să bați în lemn“ de fiecare dată când te feliciți pentru cât de minunat ți-a mers în ultima vreme. După victorie ar fi cazul să urmeze tot o victorie – și așa se va întâmpla, dacă alegi „să păstrezi în tine gândul acesta, care era și în Hristos Isus“*. Minte este cea care aduce sănătate și viață, oportunități și recompense nemărginite. Nu îngădui niciunei limitări să pătrundă în existența ta. Reține că Minte te va ajuta să obții orice îți dorești. Ea va muta munții din loc, dacă va fi nevoie, în beneficiul tău.

„«Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-mă astfel la încercare», zice Domnul oștirilor, «și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.»“***

Așadar, adu toate gândurile, dorințele, țelurile, talentele tale în vistierie – conștiința binelui, dreptul rezervei infinite – și pune la încercare aceste binecuvântări. Ai toate motivele din lume să înțelegi că ești îndreptățit la provizii suficiente. Tot conținutul rezervei derivă din gândire.

* *Filipeni, 2:5. (N. trad.).*

** *Maleahi, 3:10. (N. trad.)*

Acum întinde mâna, descătușează-ți mintea și încearcă să pătrunzi *gândul nelimitat, rezerva fără de sfârșit*.

Nu te gândi că rezerva trebuie să îți parvină pe o singură cale sau prin două. Nu tu ești cel care îi dictează Minții Universale mijloacele prin care îți va transmite propriile-i daruri. Există milioane de canale prin intermediul cărora acestea pot să ajungă la tine. Sarcina ta este să îi comunici Minții nevoia ta, dorința cea mai intimă, încrederea nemărginită în resursele și dispoziția Minții Universale de a te ajuta. Plantează sămânța dorinței. Hrănește-o cu vizualizarea clară a fructului copt. Ud-o cu apa credinței sincere. Dar lasă mijloacele în seama Minții Universale.

Deschide-ți larg intelectul. Purifică-ți canalele de gândire. Rămâi permanent receptiv. Dezvoltă o atitudine mentală în care *să te aștepți* întotdeauna la *lucruri bune*. Ai un drept fundamental la tot ce-i bun, după cum știi. „Facă-vi-se după credința voastră!“*

În cazul majorității oamenilor, problema constă în aceea că sunt leneși din punct de vedere mental. Sigur, este mult mai ușor să mergi cu gloata decât să îți croiești drum de unul singur. Dar marii cercetători, marii inventatori, adevăratele genii din toate domeniile de activitate au fost oameni care au îndrăznit să se rupă de tradiție, care au sfidat trecutul, care au avut convingerea că nu există limite pentru ceea ce poate înfăptui Mintea. În plus, ei nu și-au diminuat credința până când nu și-au îndeplinit țelul, în pofida ridiculizării și a ironiilor venite din partea cinicilor sau a scepticilor.

* *Evanghelia după Matei, 9:29. (N. trad.)*

Mai mult decât atât, oamenii aceia excepționali nu s-au arătat niciodată satisfăcuți cu o singură reușită. Au știut că primul succes este ca prima măslină pe care o scoți din borcan – toate celelalte ies mai ușor după aceea. Ei și-au dat seama că erau o parte din Inteligența creatoare a Universului și, prin urmare, că dețineau toate proprietățile întregului. Astfel au dobândit încrederea că vor obține succesul și au devenit conștienți de faptul că singura limită în privința aptitudinilor pe care le aveau era limita dorințelor proprii. Înțelegând acest lucru, nu s-au mai putut mulțumi cu un succes răzleț. Au perseverat, mergând din ce în ce mai departe.

Ai grijă să lași deschise canalele de comunicare între min-tea ta și Mîntea Universală – și bogățiile se vor revărsa asupra-ți fără opreliști. Concentrează-te pe ceea ce te preocupă în cel mai înalt grad – și ideile nu vor întârzia să apară, oferindu-ți nenumărate modalități de a-ți atinge obiectivul urmărit.

Dar nu te da bătut după un singur succes, indiferent de amploarea lui. Amintește-ți întotdeauna că legea creației este legea dezvoltării. Nu poți rămâne pe loc. Trebuie să mergi mereu înainte; în caz contrar, vei fi depășit de alții. Automulțumirea – satisfacția de sine – este cel mai mare dușman al succesului. La fel ca Alexandru Macedon, trebuie să cauți în permanență lumi noi pe care să le cucerești. Îți garantez că puterea va veni în întâmpinarea dorinței tale, iar puterea nu are cum să dea greș atât timp cât Mîntea este sursa rezervelor infinite. Singurul eșec al minții omenești derivă din îngrijorare și teamă – sau din ne folosire.